

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO.

Redakcja i Administracja: Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branickich.

Prenumerata roczna 12 zł. — Ogłoszenia drobne 50 groszy za wiersz szpaltowy najmniej 1 zł.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY:

I.

Rozporządzenia Wojewody:

151. Rozporządzenie w sprawie zorganizowania Tow. opieki nad zabytkami przeszłości
152. Rozporz. w sprawie rozdziału kredytu na pomoc państwową w r. 1927 na odbudowę.
153. Rozporząd. w sprawie sprzedaży inwalidom wojennym drewna po cenie ulgowej z lasów państwowych

II.

Okólniki.

154. Organizacja dozoru nad żywnością i przedmiotami użytku
155. Wydawanie poświadczeń obyw. przez władze adm i inst.
156. Legitymacje turystyczne.
157. Wykonywanie instrukcji meldunkowej.

158. Uznanie „Domu Zdrowia” S. U. P. w Zakopanem.
159. Pomoc lekarska dla funkcjonariuszów państw. Uznanie zakładów leczniczych.
160. Bezpłatne dostarczanie druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji
161. Uczęszczanie młodzieży szkolnej do kinematografów.
162. Blankiety pokwitowań.
163. Spożycie wyrobów monopolowych.
164. Opłaty za karty łowieckie.

DZIAŁ INFORMACYJNY:

III.

165. Ogłoszenia.
166. Urzędy pocztowe i agencje.
167. Zagubienie dokumentów.
168. Ruch służbowy.

DZIAŁ URZĘDOWY:

I.

Rozporządzenia Wojewody:

151.

Województwo Białostockie.

Białystok, dnia 20 czerwca 1927 r.

L. Pr. 3245.

Przedmiot: W sprawie zorganizowania Tow. opieki nad zabytkami przeszłości.

Do

Wszystkich P.P. Starostów Województwa Białostockiego oraz P. P. Prezydentów miast wydzielonych.

Zechcą P.P. Starostowie oraz PP. Prezydenci miast wydzielonych zwrócić baczną uwagę na stan znajdujących się na terenie powierzonych im powiatów (miast) dzieł sztuki i budowni zabytkowych.

Akcja ochronna, mająca na celu zachowanie pomników przeszłości, zazwyczaj dobrze znanych mieszkańcom powiatu (miasta), winna być rozwinęta w dwu kierunkach:

1) przez niedopuszczanie do niszczenia, rozbiorów lub rozkradania materiału budowlanego przez okolicznych mieszkańców.

2) przez umiejętną, opartą na racjonalnych zasadach konserwację istniejących budowli i obiektów zabytkowych.

Często się zdarza, że odnawianie budowli zabytkowych dokonywane w najlepszej wierze, lecz bez nadzoru i kierownictwa odpowiednio przygotowanych sił fachowych, nietylko chybia celu, lecz jest powodem zeszpeczeń, względnie nawet zupełnego zniszczenia zabytków, pozbawiając je właściwych im cech stylowych, lub zacierając przez zbyt gorliwe odczyszczenie lub odwieżenie powierzchni wielowiekową patynę, właściwą starym budowlom. Koniecznem jest zatem, aby zarówno urzędy gminne, jak i posterunki policyjne dawały baczenie na

przeprowadzane na ich terenie remonty obiektów zabytkowych bez względu, czy ich właścicielem jest osoba prywatna, gmina, wyznaniowa czy też Państwo, — i każdorazowo niezwłocznie o tem składały sprawozdanie do Starostwa.

Okazane przez P.P. Starostów i Prezydentów zainteresowanie się sprawami zabytkowymi może obudzić łatwo wśród miejscowego społeczeństwa chętnie i ofiarne współdziałanie w niecierpiącym zwłoki dziele zapoczątkowania skutecznej opieki nad nielicznymi już stosunkowo zabytkami naszej kultury narodowej. Nawet w krajach o starej i bogatej kulturze materialnie nierównie od nas zasobniejszych, większość kosztów związanych z utrzymaniem zabytków ponoszą korporacje lokalne, pozostawiając rządowi ciężar utrzymania pomników o znaczeniu ogólnopństwowym. Jednym ze środków ogniskowania wysiłków społecznych w tym kierunku, winno być zalecone przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych zakładanie miejscowych Towarzystw opieki nad zabytkami, które należy organizować pod egidą Towarzystwa Opieki nad Zabytkami w Warszawie, względnie — zależnie od warunków miejscowych — Towarzystwa Krajoznawczego.

Wobec tego, że nie we wszystkich powiatach Towarzystwa takie mogłyby okazać jednakową siłę żywotną, zalecił konserwatorowi Zabytków Sztuki dr. Z. Rokowskiemu zająć się sprawą zorganizowania w roku bieżącym Towarzystwa Opieki nad Zabytkami w najważniejszych centrach Województwa Białostockiego, łącząc powiaty o zbliżonej kulturze etnograficznej, stanowiące niegdyś odrębne jednostki historyczne, w jedną całość.

W myśl powyższego i w poczuciu obowiązku przekazania następnym pokoleniom dziedzictwa naszej przeszłości, zechcą P.P. Starostowie i Prezydenci okazać w sprawie tej jaknajdalej idące współdziałanie.

Wojewoda:

w z. (—) Z. Skrzyński.

152.

Województwo Białostockie.

Białystok, dn. 23 czerwca 1927 r.

L. Ad. 3716.

Przedmiot: kredyt na pomoc państwową w r. 1927 na odbudowę — rozdział.

Do

Państwowego Banku Rolnego w Warszawie.

W myśl § 11 rozporządzenia Nr. 2 Ministrów: Robót Publicznych i Skarbu z dnia 28 lipca 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70 poz. 680) w sprawie rozdziału kredytu na poszczególne Państwowe Komisje Odbudowy na terenie tutejszego Województwa, oraz reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 31 maja b. r. L. VII.949/Od., z przydzielonego kredytu na pomoc państwową na odbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych w wysokości 2.000.000 zł. (dwóch milionów złotych), z którego tutejszy Urząd zatrzymuje narazie w rezerwie 100.000 złotych, pozostałe 1.900.000 zł. rozdziela na Pożyczkowe Komisje Odbudowy w/g następującego wykazu, a mianowicie:

Starostwo Białostockie 120.000 zł.
Sokólskie 40.000 „

Starostwo Bielskie 250.000 zł.
Szczuczynskie 30.000 „
Grodzińskie 280.000 „
Kolneńskie 80.000 „
Łomżyńskie 250.000 „
Ostrołęckie 250.000 „
Ostrowskie 40.000 „
Suwalskie 160.000 „
Augustowskie 150.000 „
Wołkowyskie 220.000 „
Wys. Mazowieckie 30.000 „
Razem: 1.900.000 zł.

Wojewoda:

w z. (—) Z. Skrzyński.

153.

Województwo Białostockie.

Białystok, dn. 26 sierpnia 1927 r.

L. SM. 4924.

W sprawie sprzedaży inwalidom wojennym drewna po cenie ulgowej z lasów państwowych.

Do

Wszystkich Panów Starostów.

Niniejszym zawiadamiam Panów, że Ministerstwo Rolnictwa, reskryptem z dnia 2 czerwca r. b. Nr. 710 L. A. w celu ujednolinitenia i przystosowania ulgowej sprzedaży drewna inwalidom wojennym do możliwości Skarbu Państwa, oraz rzeczywistych i uzasadnionych potrzeb inwalidów wojennych, upoważniło Dyрекcję do sprzedawania od dnia 1-go lipca 1927 r. inwalidom wojennym drewna opałowego po cenie o 50% niższej od cen taksy obowiązującej w dniu zapłaty, z doliczeniem wszelkich rzeczywistych kosztów związanych z wyrobką. Ilość sprzedanego drewna na powyższych warunkach, nie może przekraczać w ciągu roku ośmiu (8) mp. drewna opałowego.

Z powyższej ulgowej sprzedaży drewna korzystać mogą ci inwalidzi, którzy na mocy ustawy z dnia 8 marca 1921 r. (Dz. U. Nr. 32/21 r. poz. 195), pobierają rentę inwalidzką. Z chwilą zawieszenia przez władze wypłaty renty, lub w razie stwierdzenia odsprzedaży drewna, inwalida traci prawo nabywania drewna na warunkach ulgowych. Dla kontroli Nadleśnictwo winno wydatków odnotować w książce, względnie na dekrete poszczególnych inwalidów.

Wszelkie dotychczasowe zarządzenia, dotyczące ulgowej sprzedaży drewna tak opałowego jak i budulcowego inwalidom wojennym, tracą moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1927 r.

W razie stwierdzenia uzasadnionej potrzeby nabycia przez inwalidę wojennego drewna budulcowego po cenach ulgowych, winna Dyrekcja wystąpić z odpowiednim wnioskiem do Ministerstwa Rolnictwa.

W związku z powyższem tracą moc obowiązującą wszelkie wydane przeze mnie w tej sprawie zarządzenia z chwilą otrzymania niniejszego.

Za Wojewodę:

(—) Janowski.

II. Okólniki. 154.

MINISTERSTWO
Spraw Wewnętrznych
Z H 2465/27

Warszawa, dnia 25 maja 1927 r.

W sprawie organizacji dozoru nad żywnością i przedmiotami użytku.

Do
Panów Wojewodów

w Warszawie, Lublinie, Łodzi, Kielcach, Białymstoku, Nowogrodzku, Brześciu n/B. Łucku, Wilnie

W myśl par. 9 art. 2 zasadniczej ustawy sanitarnej (Dz. Pr. Nr. 63 poz. 371 z roku 1919) do kompetencji b. Ministerstwa Zdrowia Publicznego, obecnie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych należy nadzór nad artykułami żywności i przedmiotami użytku; organami, wykonyującymi ten nadzór są Państwowe Zakłady badania żywności i przedmiotów użytku (rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 28-VII 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 71 poz. 421)). Do obowiązków ciał samorządowych w myśl p. 11 art. 3 tejże ustawy, należy współdziałanie z władzami rządowymi w sprawie nadzoru na artykułami żywności, sposobem ich przyrządzania, przechowywania oraz sprzedaży.

Istniejące Państwowe Zakłady badania żywności i przedmiotów użytku w Warszawie, Łodzi, Krakowie i Poznaniu są odpowiedzialne za prawidłowe wykonywanie nadzoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku w okręgu, należącym do kompetencji każdego z tych Zakładów. W szczególności do kompetencji Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku w Warszawie należy teren położony na prawym brzegu Wisły, do kompetencji Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku w Łodzi — na lewym brzegu Wisły.

Artykuły żywności, zwłaszcza nabiał, ulegają często zafałszowaniu, lub też sprzedawane bywają w stanie zepsutym, szkodliwym dla zdrowia, co jest niedopuszczalne z punktu widzenia ochrony zdrowia ludności, zwłaszcza dzieci. Poza brak kontroli sprzyja niepomiarne rozwijanie się zdrowej konkurencji.

Zwalczanie wyrobu i sprzedaży artykułów zafałszowanych, zepsutych lub złego gatunku, daje najlepsze wyniki wówczas, gdy na miejscu jest stała kontrola, a badanie i pociąganie winnych do odpowiedzialności odbywa się szybko.

Wobec powyższego uprasza się Pana Wojewodę o zajęcie się sprawą, poruszoną i zaleca się spowodowanie:

1) by przy każdym Starostwie względnie Magistracie, narazie w gminach, liczących ponad 15.000 mieszkańców, powstały stacje do badania mleka i wyrobów masarskich;

2) by stacje te podlegały pod względem administracyjnym Starostwom względnie Magistratom,

pod względem fachowym zaś — kompetencji Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku danego terenu;

3) by powiadomiono Starostwa i Magistraty, że Państwowe Zakłady badania żywności i przedmiotów użytku w Warszawie i w Łodzi podejmują się szkolenia dozorców sanitarnych w sposobach rozpoznawania zafałszowania, złego gatunku poszczególnych artykułów żywności, pobierania prób do badania i t. p.;

4) by Starostwa i Magistraty przez organy swoje dokonywały systematycznych rewizji wytwórni względnie miejsc sprzedaży artykułów żywności, biorąc w miarę potrzeby próby do badania.

Wszystkie próby, które przy badaniu wstępem na miejscu dały wynik ujemny, należy skierować dla dokładnego fachowego zbadania i orzeczenia do Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku w Warszawie, względnie w Łodzi. Poza to należy odsyłać do Zakładów te wszystkie próby, które wzbudzają wątpliwość lub podejrzenie co do jakości danego produktu.

Za zbadanie prób, które dały wynik ujemny i zostały zakwestjonowane, Zakład wystawia rachunki według taksy urzędowej (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1925 r. Dz. Ust. Nr. 28 poz. 173 z dnia 27-III-26 r.) przyczem przypadające Zakładowi za badanie kwoty należy ściągać od właścicieli zakwestjonowanych prób, względnie rachunki dołączać do oskarżenia, kierowanego przez Starostwo do sądu.

5) by Starostwa nadsyłały do Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku w Warszawie względnie w Łodzi kwartalne wykazy działalności stacji, zestawiane przez odnośnego funkcjonariusza stacji i zawierające:

- liczby i rodzaje prób, pobranych do badania w poszczególnych miejscowościach,
- liczby wstępnych badań, dokonanych na miejscu,
- liczby prób, skierowanych do Zakładu.

Wyniki badania przesyłane będą przez Zakłady we wszystkich przypadkach odnośnym Starostwom, a odpisy tychże w przypadkach prób, nadesłanych przez Magistraty — odnośnym Magistratom.

Podobny tryb postępowania, przy organizowaniu stacji prowincjonalnych, stosowany jest przez Państwowy Zakład badania żywności i przedmiotów użytku w Łodzi na terenie jego działalności, t. j. na lewym brzegu Wisły, od chwili powstania tego Zakładu, dając jaknajlepsze wyniki pracy, opartej na współdziałaniu władz (czynnych obecnie 15 stacji), prowadzących wstępne badania, poza to 14 odnoszących się ze wszystkimi badaniami do Zakładu i rozwijając organizację dozoru coraz szerzej.

Celem niniejszego okólnika jest rozszerzenie dozoru nad żywnością na wszystkie punkty, nieobjęte jeszcze tą akcją, a to dla ochrony zdrowia ludności przy jednoczesnym zabezpieczeniu jej przedewszystkiem ze strony nieuczciwego handlu.

Podpis

Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia

155.

MINISTERSTWO
Spraw Wewnętrznych
Nr. 8132/27 Pośr./R.

Warszawa, dn. 10 sierpnia 1927 r.

Przedmiot: Wydawanie
poświadczeń obywat.
przez władze admin.
I inst.

Do
Pana Wojewody
w Białymstoku.

Według informacji, otrzymanych z Min. Spr. Zagr., zdarzają się często wypadki, że osoby zamieszkałe poza granicami Państwa i starające się o uzyskanie paszportu, na prośbę swą skierowaną do władz krajowych o wystawienie potrzebnego w tym celu poświadczenia obywatelstwa polskiego otrzymują jedynie wyciągi z ksiąg stałej ludności, wzgl. certyfikaty przynależności gminnej, które to dowody albo nie są wcale potwierdzone przez władzę admin., albo też zawierają jedynie klauzulę legalizacyjną, t. j. potwierdzenie autentyczności podpisu i pieczęci.

Tego rodzaju praktyka jest niewłaściwą, gdyż placówkom zagr. R. P. nasuwają się — słusznie zresztą — wątpliwości, czy osoba wymieniona w wyciągu (certyfikacie) jest obywatelem polskim, czy zatem wydać jej można paszport, tembardziej, że jak to ma np. miejsce w st. m. Warszawie, wyciągi (certyfikaty) te wystawiają naogół czynnik nie powołane do stwierdzenia obywatelstwa, zaś klauzula legalizacyjna władzy bynajmniej nie daje pewności, że poprzednio stwierdzono przynależność państwową danej osoby.

Ponadto zauważyć należy, że tak księgi stałej ludności dawnego Król. Kongresowego, jak też ewidencje przynależnych do gmin położonych na terytorjum Małopolski i Śląska Cieszyńskiego nie mogą narazie służyć jako pewny dowód, że osoba tam zapisana jest istotnie obywatelem polskim, ponieważ księgi (ewidencje) te nie zostały jeszcze dotychczas uzgodnione ze stanem prawnym, stworzonym przez Traktaty z St. Germain en Laye i Ryskim.

Z uwagi na powyższe zechce Pan Wojewoda wydać zarządzenie, ażeby na żądanie osób, zamieszkałych poza granicami Państwa, wystawiano bądź formalne poświadczenia obyw. zgodnie z art. 11 rozp. z dn. 7-VI 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 320) bądź też umieszczono na wyciągu z ksiąg stałej ludności wzgl. na certyfikacie przynależności wyraźną wzmiankę, potwierdzającą obywatelstwo polskie danej osoby, oczywiście jeżeli wyciąg (certyfikat) ten służyć ma jako podstawa do uzyskania paszportu.

Ponieważ nie jest wykluczone, że interesowani mogą bezpośrednio zwracać się o wydanie dokumentu obywatelstwa do urzędów gminnych lub policyjnych, należy również te urzędy pouczyć o wskazanych powyżej trybie i przestrzec przed wysyłaniem wyciągów z ksiąg ludności (certyfikatów przynależności) nie zaopatrzonych w klauzulę władzy admin. I instancji co do obywatelstwa danej osoby.

Dyrektor Departamentu (—) *Kirst.*

156.

MINISTERSTWO
Spraw Wewnętrznych
Nr. AP. 5823/27.

Warszawa, dn. 2 czerwca 1927 r.

W sprawie legity-
macyj turystycz-
nych.

Do
Pana Wojewody
w Białymstoku.

Wskutek pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 20-V 1927 r. Nr. DPO. 3761/VII Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że zatwierdzenie legitymacji turystycznej przez władzę administracyjną I-ej instancji stałego miejsca zamieszkania posiadacza legitymacji, przewidziane w art. 4 Konwencji Turystycznej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czesko-słowacką, podpisanej w Pradze dn. 30-V 1925 (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 333 1926 r.), jak również podanie o wykonanie tej czynności urzędowej wolne są w myśl ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570) od opłaty stemplowej oraz od jakichkolwiek innych należności.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu zezwoliło na zaniechanie żądania dodatkowego uiszczenia opłat od zatwierdzeń od podań za rok 1926 r.

Dyrektor Departamentu (—) *Kirst.*

157.

MINISTERSTWO
Spraw Wewnętrznych
Nr. Wojsk. 2522/7

Warszawa, dnia 1 lipca 1927 r.

Wykonywanie instrukcji
meldunkowej — zarzą-
dzenie.

Do
Wszystkich Panów Wojewodów.

Przy sposobności inspekcji komisji poborowych przez lotną komisję międzyministerjalną dokonano w niektórych urzędach gminnych lustracji działu meldunkowego. W wyniku tych lustracji stwierdzono, że akcja meldunkowa nie jest prowadzona w sposób wskazany instrukcją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 1926 r. dla urzędów gminnych względnie meldunkowych o prowadzeniu meldunków mężczyzn, należących do rezerwy i pospolitego ruszenia oraz szeregowych służby czynnej, przebywających na urlopie.

W szczególności w wielu wypadkach zauważono, że urzędy gminne zamiast księgi meldunkowej, której wzór podany jest w załączniku Nr. 2, do instrukcji, prowadzą te księgi na innych drukach, których treść rubryk nie pokrywa się z treścią podaną we wzorze Nr. 9.

Przy tej sposobności przypomina się, że obowiązki meldowania się w urzędach gminnych względnie meldunkowych podlegają:

- a) rezerwiści na zasadzie art. 73 ustęp 2-gi ustawy o powszechnym obowiązku służby wojsk.,
- b) zaliczeni do służby wojskowej w pospolitem ruszeniu na zasadzie art. 75 ust. 1 tejże ustawy,

c) zwolnieni z wojska stałego przed upływem ustawowego czasu służby czynnej na zasadzie art. 63 ustawy wojskowej,

d) zaliczeni do stanu urlopowanych t. j. poborowi zakwalifikowani do kategorii A] od czasu ich zakwalifikowania do chwili wcielenia do szeregów na zasadzie § 3 punkt 3 rozporządzenia Min. Spraw Wojskowych z dnia 29 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 302),

e) czasowo urlopowani, o ile w danej miejscowości niema załogi wojskowej lub posterunku policji państwowej.

Dla tych ostatnich urzędy gminne względnie meldunkowe prowadzą osobną książkę meldunkową wedle wzoru załącznika Nr. 4 do instrukcji.

158.

Warszawa, dnia 17 sierpnia 1927 r.

MINISTERSTWO
Spraw Wewnętrznych
Departament V
Służby Zdrowia.
Nr. Z. O. 3853-27.

Uznanie „Domu Zdrowia“
S. U. P. w Zakopanem.

Zawiadamia się, iż do „Domu Zdrowia“ Stowarzyszenia Urzędników Państwowych w Zakopanem nie będą przyjmowani chorzy z czynną gruźlicą płuc, wobec czego chorych takich nie należy kierować do „Domu Zdrowia“ S. U. P.

Chory skierowany do „Domu Zdrowia“ powinien przed wyjazdem z domu zapytać się zarządu głównego S. U. P. (Warszawa, Chmielna 17 m. 5 telefon 132-80), czy w „Domu Zdrowia“ jest wolne miejsce oraz kiedy ma się tam zgłosić.

(—) Podpis

Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia.

159.

Warszawa, dnia 22 czerwca 1927 r.

MINISTERSTWO
Spraw Wewnętrznych
Nr. Z. O. 2843-27.

Pomoc lekarska dla funk-
cjonariuszów państwo-
wych. Uznanie zakładów
lecniczych.

Do
Pana Wojewody
w Białymstoku.

Zgodnie z wnioskiem Pana Wojewody Krakowskiego z dnia 2 maja 1927 r. L. ZP. 3800 ex 1927 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uznaje następujące zakłady:

Szpital O. O. Bonifratrów w Krakowie przy ul. Trynitarzkiej 11.

Szpital żydowski gminy izraelickiej w Krakowie.

Lecznice związkową w Krakowie przy ulicy Garnarskiej 11.

Dom Zdrowia D-ra Wojciechowskiego w Krakowie przy ul. Siemiradzkiego Nr. 22.

Lecznice „Salus“ D-ra Kupczyka w Krakowie, jako zakłady, nadające się dla leczenia funkcjonariuszów państwowych na podstawie par. 7 rozpo-

ządzenia Rady Ministrów z dnia 4-VIII 1926 roku (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 555).

O powyższym należy powiadomić lekarzy umówionych dla państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych z tem, że chory, przekazany przez lekarza umówionego do jednego ze wspomnianych zakładów, powinien uprzednio porozumieć się bezpośrednio z zarządem zakładu co do warunków przyjęcia, wolnego miejsca i ceny.

(—) Podpis

Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia.

160.

Rozporządzenie.

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lipca 1927 r. w sprawie bezpłatnego dostarczania druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowym (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 398) zarządza się, co następuje:

§ 1. Liczba egzemplarzy druków, dostarczanych przez zakłady graficzne bezpłatnie dla celów bibliotecznych i dla celów urzędowej rejestracji, wynosi dla druków nieperjodycznych siedem, a dla czasopism dziewięć egzemplarzy.

§ 2. Egzemplarze biblioteczne wszystkie lub z pewnymi ograniczeniami wymienionymi w dalszych paragrafach niniejszego rozporządzenia, otrzymują:

- a) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych,
- b) Biblioteka Narodowa w Warszawie,
- c) Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie,
- d) Biblioteka Jagiellońska w Krakowie,
- e) Biblioteka Uniwersytecka we Lwowie,
- f) Biblioteka Uniwersytecka w Poznaniu,
- g) Biblioteka Publiczna i Uniwersytecka w Wilnie,
- h) Biblioteka Publiczna w Warszawie,
- i) Książnica Miejska im. Kopernika w Toruniu,
- j) Zakład Narodowy im. Ossolińskich we Lwowie.

§ 3. Każdy zakład graficzny winien dostarczać wraz z egzemplarzami obowiązkowymi, przewidzianymi w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowym po jednym egzemplarzu, odbitym na papierze t. zw. trwałym (bezdrukowym), wszystkich urzędowych i nieurzędowych druków nieperjodycznych, nie wyłączając utworów muzycznych bez tekstu słownego i druków artystycznych, do właściwej władzy administracyjnej pierwszej instancji dla Biblioteki Narodowej w Warszawie. Niezależnie od tego każdy zakład graficzny winien dostarczać po jednym egzemplarzu wszystkich urzędowych i nieurzędowych czasopism niezwłocznie po ich odbiciu bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz do Biblioteki Narodowej w Warszawie (do czasu jej utworzenia — do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego).

W m. st. Warszawie oraz w woj. warszawskim, łódzkim i lubelskim każdy zakład graficzny winien dostarczać po jednym egzemplarzu, odbitym na papierze t. zw. trwałym (bezdrukowym), wszystkich urzędowych i nieurzędowych druków nieperjodycznych oraz po jednym egzemplarzu czasopism

bepośrednio do Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie, nadto po jednym egzemplarzu urzędowych i nieurzędowych druków periodycznych o objętości ponad 4 arkusze druku i czasopism, ukazujących się przynajmniej raz na dwa tygodnie, bezpośrednio do bibliotek, wymienionych w p. d) — h) § 2-go niniejszego rozporządzenia.

W woj. krakowskim, kieleckim i śląskim każdy zakład graficzny winien dostarczać po jednym egzemplarzu, odbitym na papierze t. zw. trwałym (bezdrewnym), wszystkich urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych oraz po jednym egzemplarzu czasopism bezpośrednio do Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie, nadto po jednym egzemplarzu urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych, objętości ponad 4 arkusze druku i czasopism, ukazujących się przynajmniej raz na dwa tygodnie bezpośrednio do bibliotek, wymienionych w punktach c), e) — h) § 1-go niniejszego rozporządzenia.

W woj. łwowskim, stanisławowskim, tarnopolskim i wołyńskim każdy zakład graficzny winien dostarczać po jednym egzemplarzu, odbitym na papierze t. zw. trwałym (bezdrewnym), wszystkich urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych oraz po jednym egzemplarzu czasopism bezpośrednio do Biblioteki Uniwersyteckiej we Lwowie, nadto po jednym egzemplarzu urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych, objętości ponad 4 arkusze druku czasopism ukazujących się przynajmniej raz na dwa tygodnie, bezpośrednio do bibliotek, wymienionych w punktach c), d), f), g), h) § 1-go niniejszego rozporządzenia.

W woj. poznańskim każdy zakład graficzny winien dostarczać po jednym egzemplarzu, odbitym na papierze t. zw. trwałym (bezdrewnym), wszystkich urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych oraz po jednym egzemplarzu czasopism bezpośrednio do Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu, nadto po jednym egzemplarzu urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych, objętości ponad 4 arkusze druku i czasopism ukazujących się przynajmniej raz na dwa tygodnie, bezpośrednio do bibliotek, wymienionych w punktach c) — e), g), h) § 1-go niniejszego rozporządzenia.

W woj. pomorskim każdy zakład graficzny winien dostarczać po jednym egzemplarzu, odbitym na papierze t. zw. trwałym (bezdrewnym), wszystkich urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych oraz po jednym egzemplarzu czasopism bezpośrednio do Książnicy Miejskiej im. Kopernika w Toruniu, nadto po jednym egzemplarzu urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych, objętości ponad 4 arkusze druku, i czasopism ukazujących się przynajmniej raz na dwa tygodnie, bezpośrednio do bibliotek, wymienionych w punktach c) — g) § 1-go niniejszego rozporządzenia.

W woj. białostockim, nowogródzkim, poleśkim i wileńskim każdy zakład graficzny winien dostarczać po jednym egzemplarzu, odbitym na papierze t. zw. trwałym (bezdrewnym), wszystkich urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych oraz po jednym egzemplarzu czasopism bezpośrednio do Biblioteki Publicznej i Uniwersyteckiej w Wilnie, nadto po jednym egzemplarzu urzędowych i nieurzędowych druków nieperiodycznych, objętości ponad 4 arkusze, i czasopism, ukazują-

cych się przynajmniej raz na dwa tygodnie bezpośrednio do bibliotek, wymienionych w punktach c) — f), h) § 1-go niniejszego rozporządzenia.

Nadto wszystkie zakłady graficzne na całym obszarze Rzeczypospolitej winny dostarczać po jednym egzemplarzu wszystkich urzędowych i nieurzędowych czasopism do Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie.

Druki nieperiodyczne winny być dostarczane w ciągu tygodnia, a czasopisma — w ciągu 3 dni od ukończenia druku.

§ 4. Władze administracyjne pierwszej instancji przysyłają otrzymane dla Biblioteki Narodowej egzemplarze druków nieperiodycznych co tydzień do Biblioteki Narodowej w Warszawie (do czasu jej utworzenia) — do ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Rejestrację druków prowadzi na podstawie egzemplarzy, dostarczanych dla Biblioteki Narodowej w Warszawie, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 4 dnia po dniu ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) Dr. Dobrucki.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Stawoj-Składkowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 30 lipca 1927 r. Nr. 67, poz. 595).

161.

MINISTERSTWO
Wyznań Religijnych i Oświe-
cenia Publicznego
L. O. Prez. 709 27.

W sprawie uczęszczania
młodzieży szkolnej do
kinematografów.

Do

Kuratorjów Okręgów Szkolnych.

Zdarza się coraz częściej, że młodzież szkolna powyżej lat 17 uczęszcza na przedstawienia kinematograficzne, które nie są dla niej dozwolone. Właściciele kinematografów, zastaniają się w tych wypadkach rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1923 roku, uzupełniającym rozporządzenie z dnia 12 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o widowiskach (Dz. U. R. P. z dnia 11 maja 1923 roku Nr. 49 poz. 343), a stanowiącym, że młodzież i dzieci do lat 17 mają wstęp do kinematografów jedynie na wyświetlanie takich obrazów, które zostały wyraźnie zakwalifikowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, jako dostępne dla młodzieży.

Stwierdzając, że rozporządzenie powyższe nie uprawnia bynajmniej młodzieży szkolnej do wyłamania się z pod przepisów szkolnych, jakie ją obowiązują, polecam Panom Kuratorom przypomnieć młodzieży szkolnej, że bez względu na wiek nie wolno jej uczęszczać na przedstawienia kinematograficzne dla niej nie dozwolone.

Minister: (—) Dr. Dobrucki.

162.

MINISTERSTWO SKARBU
L. DK. 360/WIR.

Warszawa, dn. 21 maja 1927 r.

W sprawie brakujących
blankietów pokwitowań.

Do

wszystkich izb skarbowych (oprócz
izby skarbowej w Warszawie) i do
Sl. Urz. Wojewódzkiego (Wydział
Skarbowy) w Katowicach.

Wedle doniesienia Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 24.II.1927 r. L. 14480 zauważono w Kasie Skarbowej w Warszawie w zeszycie blankietów pokwitowań wzór Nr. 8 brak 5 pokwitowań serii S od Nr. 555385 do 555389, które to pokwitowania zostały z zeszycu wyrwane.

Zawiadamiając o tem, poleca się Izbie, aby wydała do podległych kas i urzędów skarbowych stosowne zarządzenia celem zwrócenia uwagi na wymienione numery pokwitowań.

W razie ujawnienia kwitów kasowych o powyższych numerach należy je zakwestjonować i o tem donieść Ministerstwu Skarbu.

(—) R. Czauderna.

Dyrektor Departamentu.

163.

MINISTERSTWO SKARBU
Departament akcyz
i Monopolów
L. 11617/A/27.

Warszawa, dn. 8-VI. 1927 r.

Do

Izby Skarbowej
w Białymstoku.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego w piśmie z dnia 28 maja 1927 r. L. 374/Dyr. wskazuje na następujące przyczyny zmniejszenia się legalnego spożycia wyrobów monopolowych, a co zatem idzie, zmniejszenia się sprzedaży tychże wyrobów a mianowicie:

1. Potajemne gorzelnictwo, które według sprawozdań Oddziałów DPMS. w Brześciu n B, Łucku i Wilnie przybiera zwłaszcza w okręgach tych Izb coraz większe rozmiary.

2. Picie denaturatu, o czym świadczą podawane coraz częściej przez prasę wypadki zatrucia się denaturatem, a nie tylko pojedynczych osób, lecz i całych towarzystw.

3. Nadużycia ze spirytusem sprzedawanym na cele przemysłowe, czego dowodem służy poniekąd stale zwiększające się zapotrzebowanie tego spirytusu, pomimo podwyższenia cen sprzedażnych tegoż. Świadczy o tem następujące zestawienie.

Sprzedano litr. 100°

Za okres pierwszych 4 mies. roku	Na kosmetyki	Inne cele przemysłowe	Ocet
1925	120.159	165.824	295.940
1926	127.521	232.141	993.808
1927	214.072	269.811	406.768

4. Bezcynność władz skarbowych i policyjnych, czego dowodem są tak sprawozdania przewodniczącego Komisji Rewizyjnej dla DPMS. jak i przytoczone wyżej nadużycia, które mogą istnieć tylko przy braku dozoru skarbowego względnie policyjnego.

Nie potrzeba specjalnie tłumaczyć, jakie szko-

dy nie tylko dla Skarbu Państwa, lecz także dla życia i zdrowia ludności przynosi spożywanie spirytusu, pochodzącego z tajnego gorzelnictwa (samogonka) i picie odkażanego denaturatu. Ogromne straty dla dochodów z Monopolu Spirytusowego powodują również nadużycia ze spirytusem sprzedawanym na cele przemysłowe.

Ten szkodliwy ze wszechmiar stan rzeczy wymaga użycia wszelkich rozporządzalnych środków do stanowczej walki z powyższymi przestępstwami.

W tym celu zarządzam co następuje:

Izby Skarbowe, zwłaszcza zaś Izby w okręgach Województw wschodnich, wezwą wszystkie Urzędy akcyzowe oraz podwładne organa Kontroli skarbowej do śledzenia za potajemnymi gorzelniami i wypadkami odkażania denaturowanego spirytusu i zaproszą wojewódzkie władze bezpieczeństwa publicznego do tępienia tego rodzaju nadużyć przez organa policji państwowej. Zwracam uwagę że w myśl par. 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 121 poz. 700 nagroda za wykrycie potajemnej gorzelni może dochodzić do 500 złotych. Poza tem DPMS., w której interesie głównie leży zwalczanie potajemnego gorzelnictwa, jest skłonna do wypłacenia za każdą wykrytą tajną gorzelnię specjalnych nagród, dochodzących do sumy 1000 złotych.

Opieszałych w tępieniu tajnego gorzelnictwa i w zwalczaniu spożywania odkażonego spirytusu denaturowanego należy z całą bezwzględnością pociągać do odpowiedzialności służbowej. Z winnymi tajnego gorzelnictwa należy postąpić w myśl ustawy karnej skarbowej z dnia 2-VIII 1926 roku Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 609.

Zarazem należy ograniczyć sprzedaż spirytusu na cele przemysłowe, kosmetyki i do fabrykacji octu, zezwalając na tę sprzedaż tylko firmom istotnie pewnym, dającym gwarancję, że wspomnianego spirytusu używać będą wyłącznie do rzeczonych celów technicznych.

O wydanych zarządzeniach należy donieść Ministerstwu (Departament Akcyz i Monopolów).

(—) Wójtowicz

Dyrektor Departamentu.

164.

MINISTERSTWO
ROLNICTWA
№ 5196 Rach.

Warszawa, dn. 16 sierpnia 1927 r.

Sprawa: opłaty za karty
łowieckie.

Nawiązując do treści pisma z dnia 29-III 27 r. Nr. 1580-Rach. Min. Roln. podaje nast. wyjaśnienia:

1. Jednodniowe karty łowieckie podlegają opłacie w wysokości 3 zł. (art. 154 U. O. S.).

2. Karty łowieckie wydane na czas dłuższy niż jeden dzień (a więc zarówno karty 1-roczone jak i 3-letnie) podlegają opłacie w wysokości 10 zł. (art. 156 punkt 8 U. O. S.).

3. Wymienione w punkcie 1 i 2 niniejszego pisma opłaty za karty łowieckie obowiązują bez względu na to, czy karty te wydawane są obywatelom polskim, czy też obywatelom państw obcych.

4. Opłaty stemplowe od kart łowieckich mogą być uiszczane bądź znaczkami stemplowymi, bądź gotówką w Kasie Skarbowej (art. 161 U.O.S.) oraz punkt f (par. 18 r.w.s.) — oczywiście na rachunek budżetu Ministerstwa Skarbu Dz. 6 par. 13 poz. 1.

Za Ministra: Podpis
Dyrektor Departamentu

DZIAŁ INFORMACYJNY.

III.

165.

Ogłoszenia.

1.

Województwo Białostockie Białystok, dn. 21 czerwca 1927 r.
L. ZP. 2038/27.

Paradnia Przeci-
gruźliczna.

Do

Panów Starostów
i Prezydentów miast Wydzielonych
Województwa Białostockiego.

W opracowaniu d-rów Paradistala i Popowskiego została wydana książka p. t. „Paradnia Przeciugruźlicza” z przedmową Docenta d-ra Janiszewskiego, b. Ministra Zdrowia Publicznego. Książka ta wyjaśnia nam znaczenie i rolę poradni w ruchu przeciugruźliczym, opisuje jej urządzenia, organizację i liczne zadania, jakie ma do spełnienia, przedstawia nam obowiązki i zadania lekarza poradni i pielęgniarki. Powinna ona znaleźć się w rękach każdego lekarza, każdego działacza społecznego, w rękach władz rządowych i samorządowych, dla których walka z największą klęską społeczną, jaką jest u nas gruźlica, nie może być obojętna.

Zaznaczam, że praca ta została wydana staraniem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Wydział opieki nad dziećmi i młodzieżą), Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) i Polskiego Związku Przeciugruźliczego.

Cena książki zł. 4.50.

Nabyć można w Polskim Związku Przeciugruźliczym, Chocimska 24 lub w Inst. Wyd. „Biblioteka Polska”, Nowy Świat 23/25.

2.

Wyszła z druku książka p. t. „Organizacja Władz i Urzędów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej”, opracowana przez magistra nauk politycznych Juliana Suskiego, urzędnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Książka zawiera:

- 1) Wykres organizacji władz i urzędów państwowych w Polsce z uwagami objaśniającymi;
- 2) Skorowidz ustaw i rozporządzeń dotyczących organizacji władz i urzędów, a ogłoszonych do dnia 1/1.1927 r.;
- 3) Spis alfabetyczny władz, urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych istniejących w Polsce.

Książka w sposób przejrzysty i źródłowy przedstawia organizację władz w Polsce i jest nie-

zbędną w każdym urzędzie i dla każdego pragnącego bliżej zapoznać się z ustrojem administracji państwowej.

Cena książki zł. 6. Wysyłkę uskutecznią się za pobraniem pocztowym (koszt 1 zł.) lub po uprzednim nadesłaniu zł. 6.60 gr. na koszt poczonej przesyłki pocztowej. W Warszawie książka może być na żądanie dostarczona do domu na zamówienie telefoniczne (tel. 113-84 i 141-30) za opłatą 30 groszy.

Przy zamówieniach zbiorowych (ponad 5 egzemplarzy) kosztów przesyłki, ani pobrania pocztowego nie dolicza się.

3.

Województwo Białostockie Białystok, dnia 16 lipca 1927 r.
L. ZP. 2418/27.

W sprawie samolotów
sanitarnych.

Do

Panów Przewodniczących
Sejmików powiatowych
Województwa Białostockiego.

Podaje się do wiadomości, że Polska Wytwórnia w Białej-Podlaskiej — przyjmuje obstatunki na samoloty sanitarne w cenie 25.000 zł. z wykonaniem 6-cio tygodniowym.

4.

Rozporządzenie Rady Ministrów.

z dnia 25 lipca 1927 r.

w sprawie przeniesienia części ksiąg hipotecznych z wydziału hipotecznego przy sądzie okręgowym w Łomży do wydziału hipotecznego przy sądzie okręgowym w Warszawie.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 170) zarządza się co następuje:

§ 1. Wylacza się z właściwości wydziału hipotecznego przy sądzie okręgowym w Łomży nieruchomości, położone w obrębie powiatu pułtuskiego, a wszystkie księgi hipoteczne, dotyczące wymienionych nieruchomości, przenosi się z tego wydziału do wydziału hipotecznego przy sądzie okręgowym w Warszawie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 października 1927 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) J. Piłsudski.

Minister Sprawiedliwości:

(—) A. Meysztowicz.

5.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Łomży obwieszcza, że zostały przedstawione do pierwiastkowej regulacji hipoteki scalone na wsi Sanie-Dąb, powiatu Łomżyńskiego następujące kolonje:

Nr. kol.	Imię i nazwisko właściciela kolonii	Obszar ha	Obszar mtr ²
1	Sukc. Władysława Milewskiego	18	7119
2	Jan Szeligowski	15	1484
2a	Bolesław Mioduszeński	16	3036
3	Tomasz Kołakowski	24	7336
4	Józef Milewski	19	8873
5	Aleksander Saniewski	13	7793
6	Damazy Kotowski	16	8170
7	Sukc. Aleksandra Kołakowskiego	18	7940
8	Sukc. Teofila Kołakowskiego	4	1423
9	Teofil Zalewski	12	6801
10	Sukc. Apolinarego Grabowskiego	2	2878
11	Ferdynand Krajewski	10	4555
12	Karol Krajewski	8	6887
13	Sukc. Apolinarego Saniewskiego	10	3035
14	Walenty Saniewski	34	1580
15	Sukc. Kacpra Kosakowskiego	11	5425
15a	Stanisław Michałowski	9	6567
16	Ignacy Chojński	7	0761
17	Daniel Górski	21	5192
18	Tomasz Godlewski	12	7356
19	Ignacy Godlewski	13	2360
20	Wincenty Kołakowski	6	2610
21	Sukc. Adolfa Zalewskiego	11	4610
22	Juljan Zalewski	5	9192
23	Sukc. Konstantego Milewskiego	6	6677
24	Sukc. Antoniego Milewskiego	13	3474
25	Sukc. Juliana Zalewskiego	14	7734
26	Sukc. Łukasza Wiśniewskiego	14	1560
27	Kacper Kołakowski	1	9478
28	Apolinary Kuźmierowski	9	3778
29	Ignacy Zakrzewski	2	4466
30	Tomasz Grabowski	0	1704
31	Hipolit Chojński	0	8677
32	Antoni Kiszowski	0	9366
33	Eustachy Chojński	0	1815
34	Sukc. Adama Zalewskiego	13	3007
35	Sukc. Stanisława Chojńskiego	0	4198
36	Konstanty Chojński	0	684
37	Sukc. Michała Rudnickiego	3	4754
38	Józef Ostrowski	6	7275
39	Piotr Ostrowski	1	5049
40	Jan Ostrowski	0	3986
41	Jan Szeligowski syn Idziego	0	4534
42	Sukc. Adama Ostrowskiego	0	3782
43	Sukc. Apolinarego Dąbrowskiego	0	8614
44	Jan Dąbrowski	0	4349
46	Konstanty Zalewski	5	1372
47	Sukc. Stanisława Kosakowskiego	2	5343
48	Franciszek Nowowiejski	0	8534
49	Stanisław i Franciszek Zalewscy	1	6203
51	Tomasz Lubaski	0	5350
52	Józef Zajkowski	0	3505
53	Sukc. Antoniego Kołakowskiego	1	1240
54	Bolesław Milewski	0	2316
55	Aleksander Goszewski	0	6710
56	Sukc. Władysława Nizmeńskiego	10	0281
57	Sukc. Wiktora Kołakowskiego	2	2680
58	Jan Jastrzębski	1	1278
59	Teofil Kosakowski	0	3300
60	Bolesław Zelewski	2	4787
61	Wspólne użytki (drogi, rowy, piasek 50 i 45 i woda)	13	3624
Ogółem		461	8467

Ze ze wskazanej pod Nr. Nr. 61, 50, 45 przetrzezi 13 ha i 3624 metr² obszar 3 ha i 9475 metr² stanowi wspólnotę całej wsi Sanie - Dąb i że termin do regulacji hipoteki powyższych kolonij wyznaczony został na 19 grudnia 1927 r. o godzinie 10 rano w kancelarii Wydziału Hipotecznego przy ulicy Polowej w domu Nr. 15.

W oznaczonym wyżej terminie osoby zainteresowane winny zgłosić swoje prawa do odpowiednich kolonij pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny
przy Sądzie Pokoju w Łomży
(—) A. Rogiński.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Łomży obwieszcza, że zostały przedstawione do pierwiastkowej regulacji hipoteki scalone na wsi Dęb niki, powiatu Łomżyńskiego następujące kolonje:

Nr. kol.	Imię i nazwisko właściciela kolonii	Obszar ha	Obszar mtr ²
1	S-cy Andrzeja i Cecylii Dąbnickich	12	7831
1a	S-cy Juliana Dąbnickiego	2	8871
2	Wincenty Kruczkowski	16	6949
3	S-cy Michała Sliwowskiego	11	3819
5	Jakób Dąbnicki	7	8812
6	Jan Olszewski	18	2874
7	Włodzimierz Kulesza	18	9174
7a	S-cy Michała Kuleszy	12	2370
8	Bolesław Grabowski	16	4171
8a	S-cy Leopolda Grabowskiego	8	0224
9	Franciszek Dąbnicki	18	9431
10	Aleksander Dąbnicki	12	0072
11	Leon Ożarowski	17	2856
39	S-cy Wojciecha Ożarowskiego	19	6656
12	Jan Ożarowski	13	5271
13	Władysław Ożarowski	22	2858
14	Antoni Urbański	14	2617
15	S-cy Jana Kołakowskiego s. Adama	9	2307
16	S-cy Jana Kołakowskiego s. Antoniego	4	7180
17	Łukasz Brzozowski	5	2167
17a	S-cy Adolfa Brzozowskiego	4	6432
18	Roman Świętkowski	11	1145
18a	Jakób Świętkowski	5	1229
19a	S-cy Konstantego Ożarowskiego	8	8539
20	Stanisław Duchnowski	16	6333
21	S-cy Jana Kossakowskiego	22	1997
22	S-cy Kazimierza Januszkiewicza	26	4909
23	S-cy Ludwika Urbańskiego	2	5942
24	Piotr Ożarowski	1	7728
25	S-cy Andrzeja Godlewskiego	13	1896
26	S-cy Teofila Grodzkiego	36	5686
27	S-cy Aleksandra Świętkowskiego	22	0293
28	Juljan Świętkowski	4	3118
29	Stanisław Śleszyński	6	5597
30	S-cy Piotra Świętkowskiego	7	2916
31	Michał Rosochacki	5271	
32	S-cy Feliksa Saniewskiego ^{1/2}	8423	
33	S-cy Antoniego Saniewskiego ^{1/2}	9	9105
34	S-cy Jana Saniewskiego	8	6205
34a	Józef Dąbnicki	5	7207
35	Marianna Dąbnicka	1	0217
36	S-cy Ignacego Dąbnickiego s. Jana	27	0098
37	S-cy Macieja Bielesty	935	
38	Juljan Dąbnicki	10	2054
39	Stanisław Dąbnicki	8	1365
40	S-cy Władysława Kołakowskiego		
42	Emilja Urbańska		
43	S-cy Adama Saniewskiego		
44	Ignacy Dąbnicki		
46	Jan Zukowski		

47	Konstanty Dębnicki	2	8441
48	Józef Grodzki		2732
49	Jan Dąbrowski	2	0061
50	Józef Kulesza		5202
51	Anna Gromkowska	2	8259
52	Roman Zukowski		8981
53	Aleksander Kruczkowski	1	0354
55	Józef Morawski	1	0534
57	Tadeusz Chojnowski		2364
52	Roman Zukowski		8981
53	Aleksander Kruczkowski	1	0354
55	Józef Morawski	1	0534
57	Tadeusz Chojnowski		2364
84	Wodopój i studnia (wspólny użytek)	1	1003
85	Plac szkolny	3	8940

Ogółem 540 8021

Za realności wskazane pod Nr. Nr. 84 i 85 stanowią wspólnotę użytkowania przysługującego wszystkim powyższym kolonjom od Nr. 1 do 57 włącznie i że termin do regulacji pierwsiastkowej hipoteki powyższych kolonji został wyznaczony na dzień 19 grudnia 1927 r. o godzinie 10 rano w kancelarii Wydziału Hipotecznego przy ulicy Polowej w domu Nr. 15.

W oznaczonym wyżej terminie osoby zainteresowane winny zgłosić swoje prawa do odpowiednich kolonij pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny
przy Sądzie Pokoju w Łomży

A. (—) Rogiński.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Łomży obwieszcza, że zostały przedstawione do pierwsiastkowej regulacji hipoteki scalone na wsi Ratowo - Plotrowo powiatu Łomżyńskiego następujące kolonje:

Nr. kol.	Imię i nazwisko właściciela kolonji	Obszar ha	mtr ²
1	S-cy Głębokiego Kazimierza	5	9919
2	Grabowski Adam	22	3264
3	Sierżputowski Kajetan	25	4434
4	Sierżputowski Paweł	20	4995
5	Sierżputowska Karolina	4	1041
6	Baczewski Walenty	8	1972
7	Szablowski Feliks	6	0411
8	Truskowska Marjanna	9	2087
9	Zyznowski Łukasz	18	0508
10	Zyznowski Adam	10	0442
11	Zyznowski Ignacy	16	5963
12	Modzelewski Walenty	19	5848
13	Klimaszewski Jan	14	7179
14	S-cy Oganowskiego Aleksandra i S-cy Trzaski Ignacego	11	6234
15	Modzelewski Michał	33	3636
16	Modzelewski Stanisław	0	4471
17	S-cy Dmochowskiego Ignacego	50	3594
18	Klimaszewski Aleksander	13	9721
19	Klimaszewski Jan i Aleksander	0	4928
20	Tysza Aleksander	21	3395
21	S-cy Szablowskiego Jana i Szablowskiego Władysława	25	1226
22	S-cy Grabowskiego Józefa	20	8903
23	Sierżputowski Walenty	16	9967
24	S-cy Sierżputowskiego Michała	12	3674
25	Sierżputowski Antoni	11	3071
26	Sierżputowska Franciszka	0	1000
27	Sierżputowski Stanisław	10	0754
28	S-cy Kołaczowskiej Florentyny	3	2285

29	Zaręba Stanisław i Kamila	11	7647
30	Radowicz Motel	1	6855
31	S-cy Jakackiego Benedykta	5	8394
32	Modzelewski Aleksander	0	4137
33	S-cy Modzelewskiego Grzegorza	0	1232
34	S-cy Konopki Jana	0	4296
35	S-cy Jemielitego Kazimierza	1	0824
36	S-cy Trzaska Jana	8	5615
37	Andrzej Jankowski	5	7480
38	Jankowski Władysław	5	3171
39	Jankowski Feliks	3	0818
40	S-cy Czartoryskiego Władysława	0	3094
41	Kamienowski Stanisław	2	3656
42	S-cy Lutosławskiego Rajmunda	0	7089
43	Konopka Jan	0	9345
44	S-cy Baczewskiego Adama	1	5536
45	Wierzbowski Wojciech	1	1137
46	S-cy Truskolawskiego Hipolita	1	0525
47	Makowscy Andrzej i Jan	1	6183
48	Krajewski Franciszek	1	4036
49	Jemielity Aleksandra s. Jakóba	0	6591
50	Bruliński Adam	1	2231
51	Gawkowski Ignacy	5	3667
52	Bogucki Paweł	1	9858
53	Bogucki Stanisław	8	5085
54	S-cy Sierżputowskiego Józefa	8	7333
55	Zalewski Kazimierz	1	0295
56	Wierzbowski Władysław	0	3615
57	Wierzbowskiego Florjana	0	5487
58	S-cy Zebranowskiego Nikodema	0	1545
59	S-cy Zebranowskiego Franciszka	0	1537
60	Jastrzębski Paweł	0	1716
61	Kaufman Karol	0	0975
62	Jemielity Aleksandra s. Aleks.	1	0617
63	Moczydło	0	6498
64	Wodopój	0	7980
65	Cmentarz zwierzęcy	0	1944

Ogółem 502 2966

(Słownie pięćset dwa ha i dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt sześć mtr²).

Ze realności wskazane powyżej pod Nr. Nr. 63, 64 i 65 stanowią wspólnotę użytkowania przysługującego wszystkim powyższym kolonjom od Nr. 1 do 62 włącznie i że termin do pierwsiastkowej regulacji hipoteki powyższych kolonji został wyznaczony na dzień 19 grudnia 1927 roku o godzinie 10 rano w Kancelarii Wydziału Hipotecznego przy ul. Polowej w domu Nr. 15.

W oznaczonym wyżej terminie osoby zainteresowane winny zgłosić swoje prawa do odpowiednich kolonij pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny
przy Sądzie Pokoju w Łomży
(—) A. Rogiński.

6.

Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu swem w dniu 24 listopada 1926 r. postanowiła:

1) Wniosek mieszkańców wsi „Mostowlany” gminy Skidelskiej powiatu Grodzieńskiego z dnia 6-go sierpnia 1924 r. w sprawie scalenia ich gruntów zatwierdzić.

2) Ustalić teren scaleniowy o ogólnym obszarze około 909 ha, składający się: a) z gruntów ukazowych wsi „Mostowlany” (dawnej Zołobaty-Most) „Rowki” i „Goroszki” o łącznym obszarze około

sześciuset dziewięćdziesięciu siedmiu (697) ha; b) gruntów, nabytych przez mieszkańców okolicy „Hrynczewice” około czterdziestu pięciu (45) ha; c) gruntów, nabytych przez mieszkańców wymienionych wsi z majątku „Konstantynów” około dzie-

więćdziesięciu (90) ha; d) nabytych z maj. „Jan-kowszczyzna” około siedemdziesięciu siedmiu (77) hektarów.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 26 kwietnia 1927 r.

7.

Na zasadzie § 35 Rozporządzenia Wykonawczego Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 11/V.1922 r. (Dz. Ustaw Nr. 36, poz. 310) i po porozumieniu się z D. O. K. III w Grodnie, unieważnia się utracone przez właścicieli karty ewidencyjne na zwierzęta pociągowe, wymienione w wykazie utraconych kart ewidencyjnych.

L.p.	L. p. karty ewidencyjnej	Miejsce wystawienia karty ewidencyjnej	Data wystawienia karty ewidencyjnej	Nazwisko i imię właściciela	Właściwe miejsce zamieszkania	OPIS ZWIERZĘCIA					Kwalifikacja konia	Typ	Kategoria
						Rodzaj	Płeć	Wiek	Wzrost	Maść i odmiany			
1	97740	Nowy-Dwór	17 VI.24 r.	Kulmaczewski Mikołaj	w. Dubaśno gm. Dąbrowa	Koń	ogier	9	145	kasztan tyl. i pęc biała	zdatny	Tab.	B.
2	29299	Dąbrowa	11 VI.24 r.	Karaś Jan	w. Stock gm. Dąbrowa	„	klacz	10	147	gniady	„	„	B.
3	95403	Sokółka	11 VI.24 r.	Komorowski Leon	Szyski gminy Sokółka	„	„	12	147	hniady b. o.	czas. niezdatny	„	A.
4	291287	Szudziałowo	8 VII.24 r.	Klimowicz Eljasz	Grzybowszczyzna gm. Szudziałowo	„	walch	24	135	myszaty	niezdatny	—	—
5	94664	Sokółka	26 VI.24 t.	Tur Adolf	Poniatowice gm. Sokółka	„	klacz	5	148	kasztan, obie tylne z pończochami strzałka przez łeb.	zdatny	Tab.	A
6	290971	Kuźnica	23 VI.24 r.	Ostasiewicz Jan	Klinczany gm. Kuźnica	„	„	10	146	kasztan, obie podpęc, białe	niezdatny	—	—
7	95373	Sokółka	10 VI.24 r.	Szysko Michał	Stodolne gm. Sokółka	„	„	16	143	kasztan obie białe pęciny szarżka	czasowo niezdatny	Tab.	B.

8

POWIATOWY ZWIĄZEK KOMUNALNY

w Bielsku-Podlaskim.

STATUT

Komunalnej Kasy Oszczędności

powiatu Bielskiego

w Bielsku-Podlaskim

Uchwalony przez Sejmik Powiatowy w Bielsku-Podlaskim na posiedzeniu w dniu 29 marca 1927 roku w brzmieniu zatwierdzonym reskryptem Min. Spraw Wewn. z dn. 31 maja 1927 r. Nr. SG. 2346 27.

I. PRZEPISY OGÓLNE.

§ 1. Cel.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Bielskiego ma na celu ułatwienie ludności bezpiecznego i korzystnego umieszczenia oszczędności, oraz uprzyęstnienie taniego i dogodnego kredytu.

§ 2. Gwarancja.

Komunalna Kasa Oszczędności jest instytucją powiatową, użytecznością publiczną. Fundusze jej winny być przechowywane i zarządzane oddzielnie od funduszy powiatowych. Za całość i bezpieczeństwo funduszy Kasy Oszczędności oraz za wypełnianie jej zobowiązań Powiatowy Związek Komunalny Bielski odpowiada całym swoim majątkiem i wszystkimi swymi dochodami.

§ 3. Kapitał zakładowy.

Na koszty założenia i urządzenia Kasy, Powiatowy Związek Komunalny Bielski przeznacza sumę 20.000 zł. tytułem pożyczki bezprocentowej, płatnej po dojrzeniu funduszu rezerwowego do wysokości 5% ogólnej sumy wkładów.

II. ZARZĄDZANIE KASĄ.

§ 4. Skład i kompetencje władz Kasy.

a) Zarząd Kasy Oszczędności składa się z 6-ciu członków, wybranych na okres 3-letni przez Sejmik, oraz Dyrektora Kasy. Trzech członków Zarządu Sejmik wybiera ze swego grona, trzech zaś z pośród obywateli, odpowiadających wymaganiom biernego prawa wyborczego do Rad Miejskich i Gminnych.

Członkowie Zarządu wybierają z pośród siebie Przewodniczącego i jego zastępcę. Ponadto Zarząd mianuje dyrektora Kasy. Wybór przewodniczącego, jego zastępcy oraz dyrektora Kasy podlega zatwierdzeniu Przewodniczącego Wydziału Powiatowego.

b) Krewni i powinowaci do 3-ciego stopnia włącznie, nie mogą być jednocześnie członkami Zarządu.

c) Zarząd urzęduje, dopóki nowy nie będzie wybrany. W razie ustąpienia któregośkolwiek z członków Zarządu przez rezygnację, śmierć lub z innych powodów, dokonywany jest wybór uzupełniający na resztę czasu urzędowania ustępującego członka.

d) Nazwiska Przewodniczącego Zarządu, jego zastępcy oraz członków winny być po wyborach podane do wiadomości publicznej.

§ 5.

a) Zarząd reprezentuje Kasę Oszczędności we wszystkich jej interesach.

b) Zarząd kieruje sprawami Kasy Oszczędności, określa maksymalną wysokość wkładów (§ 11), oznacza stopę ich procentowania (§ 12), terminy wypłat i wypowiedzenia (§ 16), decyduje o sposobie lokaty oszczędności, powierzonych Kasie, oraz funduszy własnych w ramach zakreślonych niniejszym statutem (§§ 24—31), określa wysokość pożyczek, udzielanych zgodnie z przepisami statutu (§§ 26—30), stopę ich oprocentowania i warunki spłaty, uchwała podniesienie w razie potrzeby funduszu rezerwowego, sprzedaż lub zastaw papierów wartościowych i zaciągnięcie pożyczki (§ 33), wprowadza udogodnienia dla wkładców i środki popierania rozwoju oszczędności wedle swego uznania (§§ 21—23 i 34), przedsięwzięcia środki, zmierzające ku utrzymaniu i rozwojowi Kasy Oszczędności oraz jej bezpieczeństwu.

c) Zarząd przestrzega, by wszystkie czynności Kasy Oszczędności odbywały się zgodnie ze statutem i obowiązującymi ustawami, układa regulaminy i przepisy wykonawcze, określające sposób załatwiania interesów i operacji w zakresie działalności Kasy wchodzących.

d) Zarząd sprawdza stan Kasy i jej funduszy, oraz zdaje z rewizji sprawozdanie Wydziałowi Powiatowemu, któremu składa również sprawozdane przez siebie bilanse miesięczne i roczne. Komisja Rewizyjna Sejmiku ma prawo i obowiązek badania czynności Zarządu jak również kontroli rachunkowości i kasy. Komisja Rewizyjna stawia wniosek wobec Sejmiku o udzielenie absolutorium Zarządowi.

e) Zarząd układa budżet Kasy, podlegający zatwierdzeniu Sejmiku i uchwała konieczne wydatki nadzwyczajne, nieprzewidziane w budżecie, z obowiązkiem przedstawienia umotywowanego sprawozdania Sejmikowi.

§ 6.

a) Przewodniczący lub jego zastępca czuwa nad prawidłowym biegiem prac Zarządu i przestrzega wykonania uchwał.

b) Przewodniczący lub jego zastępca reprezentuje Zarząd na zewnątrz występuje w jego imieniu w stosunku do władz i osób prywatnych, oraz podpisuje imieniem Zarządu wszelkie publikacje.

c) Zobowiązania Kasy, jak również plenipotencje, winny być zaopatrzone w podpisy Przewodniczącego lub jego zastępcy i Dyrektora, oraz w pieczęć urzędową Kasy. Korespondencję bieżącą Kasy podpisuje jej Dyrektor.

d) Wspomniana w ustępie c) pieczęć Kasy ma w otoku napis „Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Bielskiego”, wewnątrz zaś godło województwa Podlaskiego.

§ 7.

a) Posiedzenia Zarządu odbywają się co najmniej raz na miesiąc, a w miarę potrzeby i częściej, na pisemne zaproszenie przewodniczącego.

Terminy posiedzeń Zarządu oraz porządek dzienny obrad, winny być komunikowane Przewodniczącemu Wydziału Powiatowego.

b) Uchwały Zarządu zapadają zwykłą większością głosów, w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Przewodniczącemu Wydziału Powiatowego przysługuje w terminie miesięcznym

prawo sprzeciwu i wstrzymania wykonania uchwał Zarządu. Uchwały Zarządu są zamieszczane w protokole posiedzenia, który podpisują obecni.

c) Dla prawomocności uchwały niezbędna jest obecność na posiedzeniu Przewodniczącego lub jego zastępcy i przynajmniej trzech członków Zarządu.

d) W razie zgłoszenia sprzeciwu ze strony Przewodniczącego Wydziału Powiatowego, Zarządowi przysługuje prawo odwołania się w terminie 2 tygodniowym do Sejmiku, z umotywowanym przedstawieniem do którego winien być dołączony również odpis protokołu posiedzenia.

§ 8.

a) Wprowadzanie uchwał Zarządu w wykonanie, zawiadywanie Kasą Oszczędności i prowadzenie czynności bieżących, jak: przyjmowanie wkładów, załatwianie wkładców i dłużników i t. p. należy do Dyrektora Kasy.

b) Dyrektor Kasy nadzoruje czynności jej urzędników, przestrzega ścisłego wykonania przez nich przepisów statutu, regulaminów i instrukcji służbowych, wydanych przez Zarząd i sprawdza prawidłowość rachunkowości i kontroli Kasy.

c) Dyrektor sporządza i przedstawia Zarządowi Kasy sprawozdania miesięczne i roczne, oraz opracowuje wnioski w sprawach lokat, pożyczek i w kwestiach administracyjno-gospodarczych Kasy.

d) Poza tym Dyrektor wykonywać wszelkie obowiązki, wynikające z tytułu jego kierowniczego stanowiska względem personelu Kasy i z obowiązków członka zarządu Kasy.

§ 9. Urzędnicy Kasy.

a) Urzędników Kasy mianuje się na przedstawienie Zarządu w porządku art. 44 dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z dn. 4.II.1919 r.

b) Czynności Kasy Oszczędności są załatwiane przez urzędników według instrukcji wydanej przez Zarząd, pod bezpośrednim nadzorem i kierownictwem Dyrektora.

c) Pod względem stanowiska służbowego, wynagrodzenia, emerytur i zapomog urzędnicy Kasy są zrównani z urzędnikami Powiatowego Związku Komunalnego. Urzędnicy kontraktowi nie korzystają z praw urzędników Związku Komunalnego.

d) Urzędnicy Kasy podlegają bezpośredniemu kierownictwu Dyrektora Kasy na zasadzie przepisów i regulaminów wydanych przez Zarząd Kasy oraz obowiązkom wynikającym z niniejszego statutu.

e) Od urzędników Kasy, nie wyłączając Dyrektora, władza nadzorcza może zażądać złożenia kaucji, poręczenia lub zabezpieczenia w innej formie ich czynności.

§ 10.

a) Osoby biorące udział w zarządzaniu Kasą i w jej rewizjach, obowiązane są do jaknajściślejszego przestrzegania tajemnicy służbowej.

b) Urzędnikom Kasy zabrania się udzielania jakichkolwiek wiadomości o wkładcach i o ich wkładach z wyjątkiem wypadków w prawie przewidzianych.

III. OPERACJE KASY.

§ 11. Przyjmowanie wkładów.

a) Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych, od gmin, Kas pożyczkowo-oszczędnościowych gminnych i miejskich, związków, stowarzyszeń i instytucji charakteru społecznego lub dobroczynnego, oraz kapitały nieletnich.

b) Osoby fizyczne i prawne mogą składać oszczędności nie tylko na własne imię, lecz również na rachunek osób trzecich.

c) Wkłady, złożone w Kasie bez zastrzeżenia, uważa się za otwarte, t. zn. wypłaty ich dokonywa się w myśl przepisów § 16 i ust. a) § 17; wkłady których wypłata została ograniczona zastrzeżeniami, uważa się za warunkowe, i do nich stosują się przepisy § 18.

d) Najmniejsza kwota, jaką Kasa Oszczędności przyjmuje jest 1 zł. najwyższą wysokość wkładów na rachunku jednej osoby określa Zarząd i ogłasza w sposób przewidziany w § 40.

§ 12. Oprocentowanie.

a) Wysokość stopy procentowej w zależności od wysokości wkładów określa Zarząd na podstawie oceny stosunków pieniężnych i podaje do wiadomości publicznej (§ 40).

Z zakładami dobroczynnymi, gminami i instytucjami społecznymi, publicznymi, oraz finansowymi, może Kasa Oszczędności zawierać osobne umowy, co do oprocentowania wkładów i ich zwrotów.

b) O każdej zmianie stopy procentowej Kasa winna podać do wiadomości publicznej dwukrotnie, z przerwą dwutygodniową zgodnie z § 40 statutu.

Zmiana stopy procentowej wchodzi w życie w terminie podanym w ogłoszeniu i nie może być stosowana wstecz.

c) Nieodebranie wkładów przed ogłoszonym terminem uważa się za zgodę na zmianę stopy procentowej.

d) Przy obliczaniu procentów nie bierze się w rachubę dnia wpłaty i odbioru wkładu, ani bezpośrednio następującego, względnie poprzedzającego dnia świątecznego, procent oblicza się od pełnych złotych polskich, rok oblicza się na 360 dni.

e) Od wkładów, odebranych przed upływem 15 dni po złożeniu, Kasa procentu nie dolicza, z wyjątkiem instytucji wspomnianych w ust. a), którym Zarząd może przyznać oprocentowanie za czas krótszy.

f) Oprocentowanie wkładów wypowiedzianych ustaje po upływie terminu wypowiedzenia. O ile na 3 dni przed upływem tego terminu nastąpi cofnięcie wypowiedzenia, oprocentowanie wkładu przerwie nie ulega.

g) Przy obliczaniu procentów — ułamki groszy odrzucają się.

§ 13. Kapitalizowanie procentów.

a) W końcu roku kalendarzowego procent dolicza się do kapitału i razem z nim podlega dalszemu oprocentowaniu.

b) O ile wkład jednej osoby przekracza maksymalną wysokość kwoty, o której mowa w ustępie d) § 11, to nadwyżka oprocentowaniu nie podlega o ile nie było odmiennej umowy.

§ 14. Przedawnienia.

a) O ile wkładca w ciągu lat 30-tu nie przedstawi książeczki oszczędnościowej w Kasie, oprocentowanie ustaje, a wkład po uprzednim trzykrotnym w odstęпах miesięcznych ogłoszeniu w pismach na koszt wkładcy, przekazuje się Wydziałowi Powiatowemu Bielskiemu na cele użyteczności publicznej. Przedawnienie wkładów warunkowych liczy się od daty upływu terminu zastrzeżenia.

b) Zarządowi przysługuje prawo zezwalania w poszczególnych wypadkach na przyjmowanie wkładów, nie podlegających przepisom niniejszego paragrafu.

§ 15. Książeczki.

a) Każdy wkładca otrzymuje przy złożeniu pierwszego wkładu książeczkę oszczędnościową, zaopatrzoną w podpisy i pieczęć, przewidziane w ustępie c) § 6 niniejszego statutu.

b) Na pierwszej stronie książeczki winny być zaznaczone: numer otworzonego w Kasie rachunku wkładcy, jego imię i nazwisko, zawód i adres oraz stopa oprocentowania.

c) Książeczka winna zawierać drukowany statut jak również tablicę do obliczania procentów.

d) Wkładca nie może posiadać więcej, niż jedną książeczkę oszczędnościową.

e) Książeczka winna być przedstawiana przy każdym składaniu, wypowiedzeniu lub odbiorze pieniędzy.

f) Każdy zapis w książeczce winien być opatrzone podpisami Dyrektora i Kasjera.

g) Procenty za ubiegły rok operacyjny dopisuje się w książeczce do kapitału przy pierwszym złożeniu lub odbiorze pieniędzy po zamknięciu roku operacyjnego. Wkładca jednak może żądać dopisania procentów natychmiast po zamknięciu rachunków rocznych.

h) Przy wypłacie całego wkładu Kasa książeczkę zatrzymuje, potrącając za nią rzeczywisty koszt jej wykonania.

§ 16. Zwrot wkładów.

a) Kasa uskutecznia tylko jedną wypłatę w ciągu jednego dnia z tej samej książeczki.

b) Zwroty wkładów złożonych w Kasie Oszczędności, oraz przypadających od nich procentów uskutecznia się na żądanie okaziciela książeczki oszczędnościowej w następujących rozmiarach i terminach:

1) Do wysokości 300 zł. — bez wypowiedzenia, jednak z zastrzeżeniem, że ogólna suma podniesiona bez wypowiedzenia w ciągu tygodnia nie może przekraczać 1500 zł.

2) od 1.500 do 3.000 zł. za wypowiedzeniem 8-dniowym.

3) od 3.000 do 7.000 zł. — za wypowiedzeniem 14 dniowym.

4) powyżej 7.000 zł. — za wypowiedzeniem 3 tygodniowym.

Terminy wypowiedzenia mogą być zmienione na mocy uchwały Zarządu, każda zmiana winna być podana do wiadomości publicznej (§ 49).

c) Wypowiedzenie może być dopełnione bądź ustnie z zaznaczeniem go w książeczce oszczędnościowej przez odpowiedniego urzędnika Kasy, bądź przez zawiadomienie pismienne.

d) Wypowiedzenie ustaje, o ile wkład nie został podniesiony w ciągu trzech dni po terminie. Nowe wypowiedzenie może być uczynione dopiero po upływie terminu wypowiedzenia poprzedniego.

e) Zarządowi przysługuje prawo odstępowania w poszczególnych wypadkach od wskazanych w ust. B. terminów wypowiedzenia i natychmiastowego wypłacania żądanych sum. Wkładcy jednak nie są uprawnieni do zażądania wypłaty niezwłocznej.

f) Kasie również przysługuje w stosunku do do wkładów prawo wypowiedzania na warunkach, wymienionych w powyższych ustępach. Wypowiedzenie uskutecznia drogą zawiadomienia pismennego, lub jeżeli to jest niemożliwe drogą dwukrotnego w odstęпах 4-tygodniowych ogłoszenia w pismach (§ 40).

§ 17.

Kasa uważa każdego, kto w celu odebrania wkładu lub odsetek okaże książeczkę oszczędnościową, za właściciela lub upoważnionego pełnomocnika tegoż, o ile wypłaty nie tamują przepisy zawarte w ust. B. C. D. niniejszego par., oraz par. 18, 19, 20.

Kasa ma prawo lecz nie jest obowiązana, zażądać od okaziciela książeczki udowodnienia prawa do odbioru wkładu.

Wypłacenie wkładu okazicielowi książeczki zwalnia Kasę od zobowiązania względem wkładcy.

b) Wkładca może zażądać, by Kasa dokonywała wypłat tylko jemu lub osobie przez niego wskazanej, albo jego prawonabywcom. W takim wypadku winno być zanotowane w książeczce oszczędnościowej następujące zastrzeżenie „Odbiór kapitału i procentu zastrzeżone dla... lub osoby przez dni... upoważnionej”.

Wypłaty z książeczek, opatrzonych tego rodzaju zastrzeżeniem, mogą być skutecznie tylko osobom uprawnionym za okazaniem stosownej legitymacji.

c) Wkłady złożone dla osób pozostających pod opieką winno być opatrzone stosownym zastrzeżeniem w książeczce oszczędnościowej i w rachunku Kasy. Wypłaty w nich mogą być dokonywane jedynie na ręce opiekuna za zezwoleniem Rady Familijnej. Uchylenie zastrzeżenia odnośnie do takiej książeczki może nastąpić tylko na mocy otrzymanego bezpośrednio od Rady Familijnej zezwolenia.

d) Zakaz sądowy wypłaty wkładu wstrzymuje wypłatę kapitału i procentów. W wypadku przyznania wkładu lub jego części osobom trzecim na drodze sądowej lub postępowanie spadkowe, wypłata kapitału i procentu może nastąpić tylko zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

§ 18. Wkłady warunkowe.

a) Na żądanie wkładcy lub posiadacza książeczki oszczędnościowej wypłata wkładu, dowolnej jego części lub odsetek, może być wstrzymana na pewien okres czasu nie dłuższy jednak nad lat 30 lub uwarunkowana ściśle określonymi okolicznościami jak np. dojście do pełnoletności, ukończenie szkoły, wstąpienie w związek małżeński i t. p.

b) Zastrzeżenie o warunkach wypłaty wkładu lub jego części winno być przez Kasę odnotowane w książeczce oszczędnościowej.

c) Wypłata wkładu warunkowego może być dokonana w razie ziszczenia się warunku, zaznaczonego w zastrzeżeniu, lub w razie stwierdzonej dowodem urzędowym niemożności spełnienia zastrzeżonego warunku.

d) Cofnięcie warunków wypłaty wkładu jest możliwe jedynie tylko za zgodą Zarządu Kasy.

§ 19. Legitymacje.

a) Dla zabezpieczenia wkładu od podniesienia przez osoby nie uprawnione, wkładca może otrzymać z Kasy legitymację do książeczki oszczędnościowej.

b) O wydaniu legitymacji winna być w książeczce uczyniona adnotacja.

c) Wkłady z książeczek oszczędnościowych, do których wydane zostały legitymacje, mogą być wypłacane jedynie za okazaniem książeczki i legitymacji jednocześnie.

d) W razie zgubienia legitymacji, wpłata wkładu ulega wstrzymaniu do czasu odnalezienia legitymacji lub otrzymania duplikatu.

e) Wydanie duplikatu legitymacji zgubionej może być skuteczne jedynie po zameldowaniu w Kasie o zgubieniu i trzykrotnym ogłoszeniu o tem w pismach (§ 40).

§ 20. Zniszczenie i zgubienie książeczki oszczędnościowej.

a) W razie zgubienia książeczki oszczędnościowej opatrzonej zastrzeżeniem, wspomnianym w ustępie B § 17, wkładca winien zawiadomić Kasę, która ogłasza o tem na koszt jego w pismach miejscowych (§ 40), a po upływie 30 dni od daty ogłoszenia, książeczkę zgubioną unieważnia się i wydaje nową.

b) W razie zgubienia lub zniszczenia książeczki oszczędnościowej nieopatrzonej zastrzeżeniem, wspomnianym w ustępie B § 17, wkładca winien zawiadomić Kasę oraz zgodnie z przepisami ustawy z dn. 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach (D. U. Nr. 67 poz. 406) wnieść podanie do właściwego Sądu Okręgowego z żądaniem wzbronięcia wypłaty wkładu okazicielowi zgubionej książeczki, lub wypłaty wkładu może nastąpić w myśl tejsze ustawy po utrzymaniu od sądu decyzji, unieważniającej zgubioną książeczkę.

c) W razie częściowego nieistotnego zniszczenia książeczki do uznania Zarządu Kasy należy skierować wkładcę, na drogę sądową podług przepisów powołanej wyżej ustawy, lub też wydać mu nową książeczkę.

IV. UDOGODNIENIA DLA WKŁADCÓW.

§ 21. Oddziały i agentury.

a) Zarząd Kasy może za zgodą Wydziału Powiatowego i zezwoleniem Władzy Nadzorczej otwierać w obrębie powiatu oddziały oraz agentury. W oddziale powinno być conajmniej dwóch urzędników, do których stosują się w całej rozciągłości przepisy (§§ 9 i 10 niniejszego statutu).

b) Oddziały Kasy oszczędności mogą:

1) przyjmować wkłady,

2) wypłacać wkłady oraz przypadające od nich procenty,

3) przyjmować wypowiedzenie wkładów,

4) przyjmować książeczki oszczędnościowe celem dopisania procentów.

c) Agentury mogą przyjmować wkłady na książeczki do wysokości 1.000 zł. za pokwitowaniem, opatrzonym pieczęcią Kasy i podpisem agenta.

d) Agentura obowiązana jest w ciągu tygodnia przesłać wkład z książeczką do Centrali, która po dokonaniu zapisu niezwłocznie zwraca książeczkę agenturze dla doręczenia wkładcy. W ciągu miesiąca od daty złożenia książeczki oszczędnościowej w agenturze, wkładca winien ją odebrać za zwrotem pokwitowania. Do tego terminu służy mu prawo reklamacji na wszelkie nieprawidłowości. Zarządzający Agenturą może od okaziciela pokwitowania żądać wylegitymowania się z jego posiadania.

e) Oprocentowanie wkładu rozpoczyna się w tydzień po wniesieniu go do Agentury.

f) Wypłat Agentura dokonywać nie może, natomiast jest uprawniona do przyjmowania zleceń do pisania procentów.

g) Wydział Powiatowy powierza Agenturę na wnioszek Zarządu osobom, przedstawiającym odpowiednią gwarancję. Nazwiska ich winny być podane do wiadomości publicznej (§ 40).

§ 22. Obróty za pośrednictwem poczty.

a) Wkłady wypowiedzenia i zwroty mogą być skutecznie za pośrednictwem poczty na koszt i ryzyko wkładcy, przyczem Kasa jest uprawniona do potrącenia z wkładu poniesionych przez siebie kosztów.

b) Kasa nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności za prawidłowość obrotów tego rodzaju.

c) Przy składaniu pierwszego wkładu należy podać nazwisko na jakie książeczka ma być wystawiona, oraz adres wkładcy, książeczkę przesyła się jako posyłkę poleconą wkładcy, lub osobie przez niego wskazanej.

d) Przy dalszych wkładach należy nadsyłać książeczkę, którą po dokonaniu zapisów zwraca się wkładcy jako posyłkę poleconą.

e) Przy częściowym lub całkowitem podnoszeniu wkładu przez pocztę, wkładca winien nadesłać razem z książeczką podpisane przez siebie pokwitowanie, poczem otrzymuje jako posyłkę wartościową, kwotę pokwitowaną razem z książeczką, w której zaznaczono fakt wypłacenia. Jeżeli pieniądze mają być przesłane osobie trzeciej należy zaznaczyć to w pokwitowaniu.

§ 23. Obrót czekowy i przekazowy.

Zarządzanie papierami. Inkaso, dyskonto i redyskonto weksli.

Kasa może dla wygody wkładców:

1) Prowadzić rachunki bieżące, zwyczajne i przekazowe.

2) Przyjmować od wkładców papiery wartościowe na przechowanie i zarządzać nimi na warunkach, ustanowionych przez Zarząd.

3) Dokonywać zakupu i sprzedaży papierów wartościowych o bezpieczeństwie pupilarnem na rachunek i zlecenie wkładców.

4) Przyjmować do inkasa, dyskonta weksle samorządów gminnych, organizacji spółdzielczych, kooperatyw, Związków rolnych i pojedynczych rolników, przemysłowców lub rzemieślników zabezpieczonych żyrem conajmniej dwóch osób, dających pełną finansową gwarancję.

§ 23 a.

Kasa może posiadane weksle redyskontować w państwowych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu.

V. UŻYCIE FUNDUSZÓW.

§ 24 Lokacje.

Fundusze Kasy mogą być lokowane:

1) W papierach wartościowych (§ 25).

2) W pożyczkach państwowych i komunalnych (§ 26).

3) W pożyczkach na zastaw (§ 27).

4) W pożyczkach na weksle i skrypty dłużne (§ 28).

5) W pożyczkach udzielanych gminnym lub miejskim kasom Pożyczkowo-Oszczędn. (§ 26).

6) Przejściowe na rachunku bieżącym, w Banku Polskim, oraz w Państwowych i Komunalnych instytucjach finansowych (§ 29).

7) Po hipotekach (§ 30).

8) W realnościach nabytych na własny użytek Kasy lub z licytacji przy sprzedaży przymusowej realności, obciążonej pożyczk. Kasy (§ 31).

§ 25. Papiery wartościowe.

Fundusze Kasy mogą być umieszczone tylko w papierach wartościowych o bezpieczeństwie popularnym.

§ 26 Pożyczki komunalne.

a) Związkom Komunalnym, Gminom miejskim i wiejskim oraz innym związkom prawa publicznego, mogą być udzielone pożyczki nie dłuższe nad lat 10 i spłacone ratami.

b) Poręczającemu Związkowi Komunalnemu mogą być udzielane pożyczki do wysokości 20% wkładów wymaga uprzedniego każdorazowego zezwolenia Władzy Nadzorczej. Ogólna suma pożyczek udzielanych na zasadzie niniejszego § nie może przekraczać 30% wkładów.

c) Zakup obligacji Powiatowego Związku Komunalnego Bielskiego i gmin miejskich powiatu Bielskiego uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

d) Kasom Pożyczkowo-Oszczędn. gminnym lub miejskim, mogą być udzielane pożyczki na przeciąg lat dwóch, z warunkiem uprzedniego uzyskania uchwały zebrania gminnego, lub Rady Miejskiej, o przyjęciu przez odnośną gminę lub miasto gwarancji za spłatę w terminie pożyczki i procentów.

e) Kasie przysługuje prawo żądania wykazu stanu majątkowego petenta poświadczonego przez notariusza, magistrat lub urząd gminy.

§ 27 Pożyczki na zastaw.

a) Kasa wydaje pożyczki na zastaw:

1) papierów wartościowych, oznaczonych w § 25,

2) książeczek oszczędnościowych innych instytucji oszczędnościowych państwowych i komunalnych,

3) sum hipotecznych, lokowanych zgodnie z przepisami § 30.

b) Na zastawionych w Kasie walorach (pp. 1 i 2) Kasie przysługuje pierwszeństwo przed wszelkimi innymi wierzycielami.

§ 27 a.

Celem popierania rolnictwa, odbudowy i wogóle przemysłu Kasa dawać będzie pierwszeństwo pożyczkom:

1) Na zakup nawozów sztucznych, 2) zboża siewnego, 3) inwentarza żywego i martwego, 4) materiałów budowlanych oraz 5) na zakup maszyn surowca lub narzędzi potrzebnych do rozszerzenia warsztatów pracy w przemyśle i rzemiośle. Z pożyczek tych korzystać mogą zarówno instytucje społeczne (spółdzielnie i związki) jak i pojedyncze osoby.

Pożyczki te zabezpieczone być winny weksłami żyrowanymi conajmniej przez dwie osoby lub skryptami dłużnymi poręczonymi przez dwie osoby dające pełną finansową gwarancję.

Warunki na jakich tego rodzaju pożyczki mogą być udzielane określa w każdym poszczególnym wypadku Zarząd Kasy.

§ 28.

Kasa wydaje pożyczki na weksle krótkoterminowe o dwóch podpisach osób, dających pełną finansową gwarancję. Ogólna suma pożyczek na weksle nie może przekraczać 50% wkładów kasy.

§ 29 Przejściowe składanie gotowizny.

Wolna gotówka Kasy może być składana:

a) przejściowo na rachunku bieżącym w Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwo-

wym Banku Rolnym, Pocztovej Kasie Oszczędności oraz Banku Komunalnym.

b) w innych instytucjach finansowych, zgodnie ze wskazaniami Władzy Nadzorczej.

§ 30. Pożyczki hipoteczne.

a) Pożyczki hipoteczne, ze spłatą jednorazową lub amortyzacyjną z terminem do lat 10 mogą być udzielane na realności, położone w obrębie powiatu Bielskiego i posiadające własną uregulowaną hipotekę, oraz przedstawiające dostateczne zabezpieczenie wypożyczonej kwoty.

b) Warunki na jakich pożyczka hipoteczna może być udzielona, określa Zarząd. W każdym razie pożyczka winna się mieścić w pierwszej połowie faktycznej wartości nieruchomości i nie może być udzielony:

- 1) na place niezabudowane,
- 2) na realności, których stan wskutek użytkowania stale się pogarsza.

3) ogólna suma pożyczek hipotecznych nie może przenosić 25% funduszu Kasy.

c) Pożyczki hipoteczne udziela się za półrocznym obustronnym przysługującym wypowiedzeniem z zastrzeżeniem, że budynki obciążone pożyczką kasy oszczędności przez cały czas trwania pożyczki ubezpieczone będą od ognia do wysokości co najmniej udzielonego przez kasę kredytu w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych od ognia.

d) Kasa może żądać dowodu opłacenia bieżącej należności ubezpieczeniowej oraz pisemnego oświadczenia Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, że w razie pożaru premję ubezpieczeniową wypłaci Kasie.

§ 31. Zakup realności.

a) Zakup realności może nastąpić w przypadku, kiedy realność obciążona wierzytelnością Kasy, ma być sprzedana w drodze licytacji, a zachodzi obawa, że wierzytelność kasy nie znajdzie pokrycia w najwyższym zaofiarowaniu.

b) Realność tą drogą nabyta winna być, o ile możliwości bez straty, w najkrótszym czasie sprzedana.

c) Oprócz powyższego wypadku, Kasa Oszczędności może nabywać realności tylko dla własnego użytku z funduszu rezerwowego, za uprzednim zezwoleniem Władzy Nadzorczej.

§ 32. Przechowywanie walorów.

Gotowizna Kasy, dokumenty, papiery wartościowe i oddzielne od nich kupony winny być przechowywane pod wspólnym zamknięciem dwóch urzędników Kasy, lub też w instytucjach, wymienionych w § 29 niniejszego statutu.

§ 33. Pożyczki Kasy.

a) W razie potrzeby na podstawie każdorazowej osobnej uchwały Sejmiku, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą, Zarząd może celem uzyskania niezbędnej gotowizny, zarządzić sprzedaż lub obciążenie kaucją własnych sum hipotecznych, albo zaciągnąć pożyczkę z funduszu powiatowych do wysokości 5% ogólnej sumy wkładów, wraz z odsetkami.

b) Zarząd obowiązany jest dopilnować niezwłocznego zwrotu zaciągniętej pożyczki, skoro tylko stan kasy na to pozwoli.

c) Papiery, stanowiące lokatę funduszu rezerwowego, mogą być zastosowane o tyle tylko o ile chodzi o pokrycie wydatków, które winny być zgodnie z § 27 poniesione z funduszu rezerwowego.

d) Zarząd może zaciągnąć pożyczki krótkoterminowe na cele specjalne (popieranie rolnictwa, rzemiosła, przemysłu lub odbudowy) lub inwestycyjne do wysokości pięciokrotnej kapitału zakładowego Kasy w Banku Polskim, Państwowym Banku Rolnym, Polskim Banku Komunalnym, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztovej Kasie Oszczędności, poddając się całkowicie statutom tych Banków, względnie pocztowej Kasy Oszczędności.

e) Kasa może prowadzić za gwarancją Związku Komunalnego (na podstawie oddzielnej uchwały) Agentury Banku Polskiego, Banku Rolnego, Banku Gospodarstwa Krajowego lub Polskiego Banku Komunalnego na zasadzie umów, zawartych z tymi Bankami i przyjętych przez Sejmik Powiatowy, oraz zatwierdzonych przez Władzę Nadzorczą.

VI. ŚRODKI POPIERANIA OSZCZĘDNOŚCI.

§ 34. Skarbonki, marki oszczędnościowe, premje.

Celem popierania i ułatwienia oszczędzenia, Zarząd może na warunkach przez siebie określonych, wypożyczać skarbonki, wydawać marki oszczędności, ustanawiać premje za pilne oszczędzenie i przedsięwzierać inne środki, jakie uzna za pożyteczne.

VII. REWIZJE, ZAMKNIĘCIA RACHUNKÓW I SPORZĄDZANIE BILANSÓW KASY.

§ 35. Rewizja.

a) Kasa Oszczędności winna być sprawdzana przez zarząd co najmniej raz na miesiąc.

b) Niezależnie od tego, Zarząd Kasy winien dokonać przynajmniej raz do roku rewizji nagłej, celem sprawdzenia stanu majątku całości i bezpieczeństwa funduszu, papierów wartościowych, sum hipotecznych oraz wszelkich walorów Kasy.

c) Wydział Powiatowy Bielski ma prawo dokonać ze swej strony rewizji nadzwyczajnych.

d) Władzy nadzorczej przysługuje również prawo dokonywania rewizji kasy przez delegowanych do tego urzędników.

e) O dokonaniu rewizji spisuje się protokół, którego jeden egzemplarz winien być przedstawiony Wydziałowi Pow., drugi zaś zachowany w Kasie.

§ 36. Zamknięcie rachunków.

a) Rokiem operacyjnym jest rok kalendarzowy. W końcu roku operacyjnego Kasa Oszczędności zamyka rachunki i nie później jak dnia 15 marca następnego roku podaje zamknięcie rachunków do wiadomości Zarządu Kasy, który po sprawdzeniu przedstawia je do zatwierdzenia Wydziałowi Powiatowemu przez Sejmik, poczem zamknięcie to podaje do wiadomości Władzy Nadzorczej.

b) Wyniki zamknięcia rachunków winny być podane do wiadomości publicznej (§ 40).

c) Po zamknięciu rachunków winny być sporządzone wyciągi z ksiąg Kasy według numerów rachunków, uwidaczniające wkładom stan ich rachunków w końcu roku. Wkładcom wolno w każdej chwili porównywać stan książeczki oszczędnościowej ze stanem odpowiedniego rachunku ksiąg Kasy.

§ 37. Rezerwy, zyski, sumy przekazywane na cele użyteczności publicznej.

a) W zamknięciu rocznym rachunków Kasy, wartość papierów procentowych winna być podana według ostatniego kursu dziennego roku operacyjnego, jednakże nie wyżej cen kupna.

b) Na pokrycie możliwych strat tworzy się rezerwa strat kursowych i fundusz rezerwowi, zarządzane i księgowane oddzielnie od innych funduszu Kasy.

c) Rezerwa strat kursowych tworzy się z zysków na kursie otrzymanych przy sprzedaży lub wylosowaniu papierów wartościowych i służy na pokrycie strat kursowych.

d) Fundusz rezerwowi tworzy się z zysków ogólnych, wykazanych w ciągu roku pozostałych po pokryciu wszystkich kosztów administracyjnych po wypłacie premji za pilne oszczędzanie i po uzupełnieniu rezerwy strat kursowych.

Narastające od funduszu rezerwowego odsetki, nie mogą być doliczane do zysku rocznego, lecz winny być w całości dopisywane do funduszu rezerwowego, dopóki tenże nie osiągnie pięciu procent ogólnej sumy wkładów i przypadających za nie odsetek.

o) O ile fundusz rezerwowi wynosić będzie więcej niż 5% a mniej niż 10% sumy wkładów wraz z odsetkami, to połowa odsetek od tego funduszu rezerwowego za zgodą władzy nadzorczej może przejść do dyspozycji Wydziału Powiatowego na cele użyteczności publicznej.

Po dojściu funduszu rezerwowego do 10% sumy wkładów i przypadających za nie odsetek dalsze obliczanie na fundusz rezerwy ustaje, a cały zysk kasy wraz z odsetkami od funduszu rezerwowego przechodzi do dyspozycji Wydziału Powiatowego na cele użyteczności publicznej. Sumy przypadające na cele użyteczności publicznej pozostają w kasie do chwili wydatkowania ich na te cele przez Wydział Powiatowy.

VIII. POSTANOWIENIE KOŃCOWE.

§ 38 Zmiana statutu.

a) Wprowadzenie zmian do statutu niniejszego zastrzega się Władzy Nadzorczej, która może wprowadzić je z urzędu bądź na wniosek Sejmiku.

b) O dokonanej zmianie winno być podane do wiadomości publicznej (§ 40). W zawiadomieniu winien być wyraźnie zaznaczony termin wejścia w życie dokonanych zmian i zastrzeżenie o rozciągnięciu ich działania na wszystkich wkładców, którzy nie wypowiedzą wkładów zgodnie z przepisami § 16.

§ 39 Likwidacja Kasy.

a) Władzy Nadzorczej przysługuje prawo zarządzania likwidacji Kasy Oszczędności z inicjatywy własnej lub na wniosek Sejmiku. Decyzję o likwidacji Kasy należy podać do wiadomości publicznej (§ 40) trzykrotnie w odstępach czterotygodniowych.

b) Wkłady, niepodniesione po ukończeniu likwidacji winny być zdeponowane na koszt i ryzyko wkładcy.

c) Fundusze: rezerwy, na straty kursowe i nadwyżka zysków przekazana Wydziałowi Powiatowemu, winny być obrócone na miejscowe cele użyteczności publicznej.

§ 40 Publikacje.

Wszystkie publikacje Kasy Oszczędności winny być skutecznie za pośrednictwem pism perjo-

dycznych, oznaczonych przez Zarząd, oraz przez wywieszenie odpowiednich obwieszczeń w lokalach Kasy jej oddziałów i agentur.

§ 41 Nadzór państwowy.

Nadzór nad czynnościami Kasy sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 42 Wejście w życie statutu.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia po zatwierdzeniu przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Baranowski

Starosta Bielski.

Sekretarz Sejmiku

(—) M. Lisowski.

Za zgodność:

(—) Muszyński

Sekretarz Wydziału Powiatowego.

Skład Zarządu: Dr. Jan Tworkowski, przewodniczący, Adolf Chomicki, zastępca przewodn., Alfons Erdman, Stanisł. Hryniewiczski, Władysław Trusiak i Stanisław Wolk.

9.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Jadwigi Zublewicz zamieszkałej w folw. Nemejki gminy Wołpa powiatu Grodzieńskiego w sprawie wykorzystania siły, a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Roś w folw. Nemejki teje gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział Wodny — pałac Branickich, prawe skrzydło) od godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się na miejscu w młynie, dnia 4 października 1927 roku o godzinie 8 rano.

Przytem zaznacza się, że ci którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisijnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegawczych szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawnić.

10.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku wpłynęło podanie Szmula Dąbca i Szmula Wojencza zamieszkałych w Boćkach gminy Boćki pow. Bielskiego w sprawie wykorzystania siły, a mianowicie urządzenia przedsiębiorstwa młyńskiego na rzece Nurcu w Boćkach teje gminy i powiatu.

Plany wymienionego przedsiębiorstwa są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział Wodny — pałac Branickich, prawe skrzydło) od

godz. 9 do 15-ej każdego dnia, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenie przedsiębiorstwa, oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań mogą strony interesowane wnieść do Urzędu Wojewódzkiego w terminie 4 tygodni, licząc od dnia wywieszenia tego ogłoszenia w Urzędzie Wojewódzkim, oraz w dniu rozprawy komisyjnej, która odbędzie się w Magistracie miasta Białej dnia 8 października 1927 roku o godzinie 7 rano.

Przytem zaznacza się że ci którzy we wspomnianym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegawczych szkodzi, albo też odszkodowania gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

166.

Urzędy pocztowe i agencje.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadamia, że:

a) W Urzędzie Pocztowym Kozłowszczyzna, powiat Stojanów i w agencjach pocztowych: Bohin, powiat Brańsk i Janowo k. Chorzel, powiat Przasnysz — zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

b) W agencjach pocztowych: Wodynie, powiat Siedlce, Orany, powiat Święciany, Dobrotwór, powiat Kamionka Strumiłowa i Zabłocie k. Ratna, powiat Kowel — zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

c) W agencji pocztowej Myszkowice, powiat Tarnopol, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

d) W dniu 10 sierpnia r. b. została ponownie uruchomiona agencja pocztowa Mońki, powiat Białystok.

Wymiany poczt pozostają dotychczasowe t. j. z ambulansem Nr. 285 w obydwóch kierunkach.

e) W dniu 23 sierpnia r. b. uruchomiona została agencja pocztowa Andrzejewo, powiat Ostrów Mazowiecki z pełnym zakresem działania w dziale nadawczym i oddawczym.

Wymianę poczt uskutecznia agencja z u. p. t. Czyżew.

167.

Zagubienie dokumentów.

Zgłosili zagubienie dokumentów.

1) Adolf Adamczuk ze wsi Świdry, pow. Białski (poczta Piłkowo) — książeczki wojskowej,

wydanej w r. 1923 przez P. K. U. Bielsk Podlaski (III ogł.).

2) Wandalin Haraburda z maj. Mręczki, pow. Białystok — dowodu osobistego, wydane przez Starostwo Białostockie (III ogł.).

3) Józef Jakubowicz w Wołkowyska — dowodu osobistego, wydane przez Starostwo w Baranowiczach (III ogł.).

4) Jerzy Jurjew, syn Mirona — dowodu osobistego, wydane przez Starostwo Białostockie za L. 18688 (III ogł.).

5) Włodzimierz Demidow z Białegostoku, ul. Mickiewicza Nr. 5 — dowodu osobistego, wydane przez Starostwo Białostockie (III ogł.).

6) A. Srednicka, nauczycielka w Dobryniowie Dużem — legitymacji służbowej, wydanej przez Kuratorium Białostockie (III ogł.).

7) Włodzimierz Bakacz, rocznik 1892 z gminy Świsłocz, pow. Wołkowysk — książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. Grodno (III ogł.).

8) Józefa Kwiatkowska, nauczycielka w Czerwonce — legitymacji służbowej (I ogł.).

9) Leon Gawlik, pow. Wołkowysk — dowodu osobistego, książeczki wojskowej (I ogł.).

168.

RUCH SŁUŻBOWY

za czas od 1 do 31 sierpnia 1927 r.

Minister Spraw Wewnętrznych.

ustalił w służbie państwowej Naczelnika Wydziału i Wice-wojewodę białostockiego Zygmunta Skrzyńskiego dekretem z dnia 27 sierpnia 1927 r.

ustalił w służbie państwowej Starostę białostockiego Mieczysława Bilka dekretem z dnia 27 sierpnia 1927 r.

przeniósł ze względów służbowych Naczelnika Wydziału Administracyjnego Wincentego Tyśko do Urzędu Wojewódzkiego w Brześciu n B. i poruczył mu funkcje Wice-wojewody poleskiego dekretem z dnia 5-go sierpnia 1927 r.

przeniósł ze względów służbowych Naczelnika Wydziału i Wice-wojewodę poleskiego Dr. Juliusza Żymierskiego do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku w charakterze Naczelnika Wydziału dekretem z dnia 5 sierpnia 1927 r.

Wojewoda Białostocki.

przeniósł ze względów służbowych prow. urz. VIII st. sl. Starostwa w Grodnie Adama Matwiejczyka do Starostwa w Sokółce, dekretem z dnia 8 sierpnia 1927 r.

przeniósł ze względów służbowych prow. urz. VIII st. sl. Starostwa w Sokółce Juliana Putrysa do Starostwa w Grodnie, dekretem z dnia 8 sierpnia 1927 r.